

Eindberg: Naar jeg har ifinde at slutte mig til nærværende Adresse, saa er det isærdeleshed paa Grund af den klare Udtalelse af Mistillid til det nærværende Ministerium, som deri findes udtalt, idet det deri med rene og klare Ord er sagt, at Rigsdagen er villig til at understøtte Regeringen i at faae en Heelstat oprettet, men med et saadant Ministerium, som Folket har Tillid til, men som det er Alle bekendt, at det nærværende Ministerium slet ikke har. Paa den anden Sidt skulde jeg dog ønske, at der blev foretaget en lille Forandring ved denne Adresse, den nemlig, at det udtryffeligt blev udtalt, at, naar Heelstaten kom istand, skulde Ministrene være ansvarlige med Hensyn til deres Bestyrelse af alle Fællesanliggender. Dette er ikke udtryffeligt sagt i Adressen; maaskee ligger det allerede deri, at Forfatningen skulde være constitutionel, men jeg synes ikke, at dette er aldeles tilstrækkeligt, og jeg kan ikke finde, at der kan være det Allermindste til Hinden for, at der med et Par Ord blev tilføjet, at Ministrene ogsaa skulde være ansvarlige med Hensyn til alle Fællesanliggender ligesoverfor Fællesforsamlingen. Dersom Udvalget inden 2den Behandling vilde tage Hensyn dertil, vilde det være mig særdeles hjært, og jeg skal tillade mig at opfordre den ærede Ordfører til allerede paa nærværende Standpunkt at ville erklære sig derom.

Ordføreren: Ja, det haade været min Agt allerede ved mit foregaaende Foredrag, som imidlertid uventet fik en noget anden Charakter, at gøre en Bemærkning med Hensyn til, hvad der allerede strax i Begyndelsen blev yttret af den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts Afd. Valgfreds (Grundvig) som en Hovedanke mod Adresseforslaget, der nu er gjentaget af den ærede Rigsdagsmand, der sidst satte sig. Jeg er af den Anskuelse, som han ogsaa selv fremhævede, at Ministeransvarligheden med Nødvendighed er tilstede, hvor der er Tale om en sand constitutionel Forfatning. Det ligger med Nødvendighed i Begrebet deraf, at ligesom Kongen under en saadan Forfatning er ansvarfri, saaledes maae hans Raadgivere, hans Ministre, være ansvarlige. Dette ligger ogsaa tydeligt i en anden Udtalelse senere i Adressen, naar det

siges, at vi have en ubestridelig Ret til at blive paa den constitutionelle Grundvold, hvorpaa vi staae ved Kongeriget Danmarks Grundlov. Jeg kan altsaa ikke antage, at der herom kan være nogen Meningsforskjellighed; men forsaavidt at man skulde ansee det hensigtsmæssigt, at en saadan Udtalelse i Adressen fremtræder paa en bestemtere og klarere Maade, vil der i saa Henseende vistnok ingen Bankelighed være tilstede, og Spørgsmaalet derom skal ialfald blive bragt under Overveielse i Udvalget inden 2den Behandling.

Monrad: Hvorvidt Adressen blot indeholder Ord, derfor vil Ministeriet kunne erholde det allerbedste Bevis, ved at fyldestgøre de Fordringer, som der ere gjorte; hvis man saa ikke holdt, hvad der er udtalt i den foreslaaede Adresse, saa vilde det kun være Ord; men, dersom man holdt det, vilde det være Mere end Ord, og, naar jeg tilføjer min Beredvillighed til for mit Vedkommende at ville understøtte ethvert Ministerium, der vil fyldestgøre disse Krav, saa vil den ærede Indrengsminister deraf kunne danne sig en klar Forestilling om mine „Hensigter“. Jeg troer forøvrigt ikke, at det er urigtigt af Gjærningen at ulede Gjærningens Formaal. Naar der saaledes foreligger en bestemt Plan til en Fællesforfatning, saaledes som den fremtræder i den saakaldte Forordning af 26de Juli d. A., gjør man saa Uret i af en saadan Plan at bedømme det, som derved tilsigtes? Nei! thi man er berettiget til at ulede Formaalet af selve Gjærningen. Derimod at søge skjulte Hensigter, Planer og Formaal i dette Skridt, er vistnok forkasteligt. Jeg skal ikke opholde mig ved den ærede Premierministers Dittringer om „hadefulde Insinuationer“, da det Fornødne i saa Henseende forekommer mig at være varetaget af den ærede Formand.

Fischer: Den Maade, hvorpaa den ærede Premierminister har udtalt sig om det foreliggende Udkast, snermer for Dieblisset hos mig den Bestenkelighed, jeg kunde have ved at tiltræde en Dittring i næstføste Passus af det foreliggende Udkast, og jeg skal derfor ikke opholde mig derved. Men der findes derimod i Begyndelsen af 3die Passus af Adressen den Udtalelse: at Folkethinget erkjender fuldtvel Nødvendig-